

PARTIZANSKA KNJIGA

Edicija
Prvoborac
Knjiga 8

PARTIZANSKA KNJIGA

© Copyright Ivana Bulatović 2021.

© za ovo izdanje Partizanska knjiga, 2021.

Urednici
Srđan Srđić
Vladimir Arsenić

Ivana Bulatović

Pračerka
ili
Kako sam naučila srpski i
prestala da se plašim

Kikinda, 2021.

1.

Draga Mama,

Imam jaki grlobolesnos od Srpski jezik, ali sada je sladoledovo vreme, pa je mene lako. Pišem ti na Srpski, da vežbam pisanje, kako sam ti rekla na viber, da vidiš da nisam toliko loš investicija, nego da za pare što daješ za moj časovi Srpski ima neki napredak.

Ja sam čista, čista, znam da te to interesuje najviše i oču da ostanem čista. I da nađem moj Srpski koren.

Ovdi nije dobro ako se lečiš od alcohol, alcohol ima svuda. Ima i lubenice. Leto u Beograd smrdi na gnjila kora od lubenica i na pišačka. Srbini jedu mnogo lubenica, ne zaustavi se dok se stomak ne nadije, pa onda još. Onda mora da pusti mlaz i onda pusti mlaz gde može.

Tetka Desa ne mogu da objasnim. Ja, ako sam lud i bila na rehab od drogu, to ne znači da sam glup. Ona uđe u stan, pa njuši, otvara džubre kantu da nađe gde je špric. Ja sam Desa lepo rekla da ja nisam lečila sam se od iglu, nikad nisam stavila iglu u moja vena, samo na usta i na nos. Njen Joca, što je u Kovilj gde sluša pop da se izleči, on je bio na igla. I što ona mene traži igla? Znam da i ti rekla si njoj, ali ona opet.

Marica, moj šef iz agenciju, drugarica na tetku Desu, ona stalno preti mene da ne pravim problem. Ja čekam brod na Pristanište, turisti izadže, ja im kažem sve

što mi piše na papir i vodim ih po grad, ne znam kakav problem mogu da pravim. Možda misli da ne dođem, al oni bi mene zamenili lako. Možda više ako dođe turistička inspekcija, onda ne smem da kažem što sam vodič jer nemam licence, nego moram reći što prevodilac sam ja, onda inspektor može da pljune na moj prozor.

Mama, znam da nisam pouzdan, ali ja uvek želela sam da ti ćeš biti ponosni na mene. I ja mislim da tako ćeš biti.

Ovo sve znaš, nego vežbam kako da pišem.

Sad slušaj. Tetka Desa me upoznala s Marko. Kaže, dobra kuća, lepo vaspitanje, ne uzima droga, jack pot na Srpski I Beogracki momak.

Mi bili u bioskop, gledali Mule od Eastwood. Primitila da Marko kokicu samo preseče sa zub i proguta. Pravi zvuk clap-clap, ne žvaće. Posle film pričali kako Eastwood treba bude zabranjen da snima filmovi, ja tela da izaći, nego mislila da se Marko svidža, Marko isto, pa smejali se mnogo, hahahaha. Marko priča Beogracki Engleski, ali uglavnom mi pričali smo Srpski. Marko onda mene pozove da dođem u njegova kuća i on da napraviti će nacionalni specijaliteti. Ja sam već naučila sebe na Srpski specijaliteti, ali Marko kaže: „Biće specijalni specijaliteti“ i kezi se na mene.

Ja sam sebe dala vrlo blisko izbrijavanje jer znam i ja šta su specijalni specijaliteti.

I tako, odem sinoć do Marko, u dobra kuća ima televizor kutija, što doziva u prošlos, ali ima u po neke kuće, gde raste u regal.

Marko kaže:

„Imaćemo specijaliteti: proja, gibanica i topli zec.“

Proja i gibanica znam šta je, ali ne znam za topli zec.

„Jel to nešto ko što imaju u Wales? Welsh rabbit?“

„Ne“, kaže, „saćeš da vidiš, ali prvo rakijica.“

Popili smo rakijicu, pa još jednu, pa proju i kiselu papriku, pa još po jednu, a zec nema.

„Šta ti je taj topli zec?“

Kaže,

„Skini se gola, pa će da bude.“

Ja se rado skinem gola. On se skine isto i vidim da njegova džoka ima zgužvanu kragnu oko mala glava. Prvi put vidim da je muško bez circumsized. Pomislim, možda ovo taj srpski koren što treba da uvatim.

„Aj sad malo trči, pa da vidiš zec“, opet Marko zeza.

Ja trčim po soba, oko sto, mene nije teško. Ovo će da bude prvi put da se jebem pri čistu sves, bez droga, pa mi interesantno.

Marko me šljepne po dupe, dok prolazim pored njega. Ja drugi krug, on malo jače, mislim kako nismo razumeli se, ja ipak nisam za S/M jebači, ali trčim još jer ne znam kako da stanem dok djoka diže se. Kad prošla sam treći put, on je mene tako udario po leđa da više nije bilo ništa da se misli, ja sam se samo okrenula i s levu nogu uputila takav mae geri njemu ispod rebra, da je poleteo unazad, glavom u ćošak od televizor kutija i onda palo na pod.

Ja sam bila srećna što ubila govno. Taj trenutak, kad je moja noga poslala svu moju snagu pod njegovo rebro, ja tu bila živa kao nikada pre.

Pomislila, ovo je, sigurno, ta duhovnos. Dobro je ko s dope, a nikome od toga nije posle loša.

Jedino je Marko bilo loše, pa sam mu disala na usta i on otvorio je oči. Na plexus mu se videlo crveno od moji prstići.

Počela da plače kako sve bila kolosalni nesporezum. On teo da nauči mene kako je reč telo. Da stvarno razumem Srpski reč. Pričalo o Goliotok i kako su tamo tukli ljudi do smrt, a on mene nije teo tako, nego samo malo, jer čuo da Amerikanac voli malo grublje sex.

Onda i ja plakalo, jer se setilo Djedo Pero, što ostao je na Goliotok, a baba Savka imao sliku samo kad bio je mali on, pa ja mislila da je umro od boles kao dete, na Goliotok. Marko nije znao iz koji deo duše moje suze teče, pa mu se djoka dizala opet i onda me jebalo nežno i uslužno.

Ne znam, mama, jel zbog djoku s kragnu, ili zbog Djedo Pero ili zbog topli zec s Goliotok ili zbog moji prsti na njegov stomak, što je bio mrtvo pa je oživelo, jebalo me kao da sam bila high. Još jednu duhovnos doživela sam za isto veče.

Kad me prejebalo, pa leglo da se odmori, ja rekla Marko:

„Idemo na Goliotok.“

Djoka je gotovo nestala koliko se smanjila, kad sam rekla.

Onda on je počeo smejanje, jako smejanje, skoro do pišačka.

„Ne moramo tamo, vidiš da možemo i ovde da se igramo. Naučim tebe nova frasa, ne moramo sve isto.“

„Ovo je za tebe samo frasa? Žrtve od comunistički teror za tebe samo frasa? Ti misliš, ako si mene nadjebalo, da ću da zaboravim na đedo Pero i tormentacije? Ti nisi duhovan, sa tebe ja sam prevarena.“

I besno ustanem, izađem i olupim vrata, a onda vidim da sam u žurbu zaboravila da se obučem i onda sam zvonila. Tri puta zvonila sam dok otvorio je mene on. Brzo sam obukla se i shvatila razlog zašto ja došla u Beograd. OK, napravim promena, OK, ostavim Chicago jer u njemu nema duhovnos, a ja tražim.

Kad meni pričalo Marko za Goliotok i šta tamo bilo je, Djedo Pero dobilo je svoje telo. Ja sam postao Djedo Pero i on postao je ja, kao u neki ritual.

Mama, razumeš?

Moram da nađem ko je ubio Djedo Pero i zašto.

Zato sam došla. Idem na Goliotok da tamo se presvestim,

Voli te tvoja Dana